

-projekt-

**UCHWAŁA NR
RADY POWIATU SIERADZKIEGO
z dnia 24 października 2019 roku**

**w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 7 października 2019 roku
na działalność Starosty Powiatu Sieradzkiego**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (tj. Dz. U. z 2019r. poz. 511) oraz w zw. z art. 229 pkt 4 oraz art. 222 i art. 239 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, zm. z 2018 r., poz. 1629, poz. 60, poz. 73, poz. 1133) **uchwala się, co następuje:**

§ 1. Wobec ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności, Rada Powiatu Sieradzkiego podtrzymuje stanowisko zawarte w uchwale Nr IX/73/2019 Rady Powiatu Sieradzkiego z dnia 27 czerwca 2019 roku.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 31 marca 2019r., Skarżący złożył skargę na działalność Starosty Sieradzkiego. Skarga dotyczyła wniosków składanych drogą pisemną oraz elektroniczną, a także rozmów telefonicznych przeprowadzanych bezpośrednio z osobami zatrudnionymi w Starostwie Powiatowym w Sieradzu, w przedmiocie oczekiwanej przez Skarżącego interwencji Starosty Sieradzkiego i podległych mu służb w postępowanie związane z usterkami w lokalu mieszkalnym, którego Skarżący jest właścicielem.

Skarżący wskazał w treści skargi, iż nie jest zadowolony ze sposobu dotychczasowego załatwienia sprawy przez Starostę Sieradzkiego, w szczególności wobec faktu, iż pierwotnego zgłoszenia w zakresie konieczności interwencji Skarżący dokonał w styczniu 2019r., co w ocenie Skarżącego wskazuje na znaczną opieszałość organu oraz podnosząc, iż w przedmiocie opisywanym przez Skarżącego nie zostały podjęte żadne działania.

Skarżący sygnalizował w treści pisma okoliczność odbywania ustnych rozmów i wskazuje na ustalenia, które winny doprowadzić w ocenie Skarżącego do załatwienia sprawy zgodnie z jego oczekiwaniem.

Rozpoznając skargę złożoną przez Skarżącego ustalono, iż istotę sprawy stanowi wola spowodowania przez Skarżącego reakcji Starosty Sieradzkiego na istniejące w lokalu mieszkalnym, którego Skarżący jest właścicielem na prawach wspólności ustawowej, usterki i wady.

Niniejsza, oczekiwana przez Skarżącego reakcja winna doprowadzić do wywarcia określonej presji na podmiot profesjonalny, który posadowił budynek i jest w ocenie Skarżącego odpowiedzialny za wady lokalu, oraz organ nadzoru budowlanego, który w ocenie Skarżącego winien w drodze odrębnego postępowania ukarać podmiot, który Skarżący wini za powstałe usterki, poprzez zastosowanie odpowiednich sankcji.

Żadne z powyższych działań nie stanowi przedmiotu działalności Starosty Sieradzkiego i nie leży w zakresie jego kompetencji.

Ingerowanie w istniejące stosunki prawne w opisanych okolicznościach jest możliwe wyłącznie na drodze postępowania sądowego, poprzez określone w kodeksie cywilnym roszczenia związane z naprawą usterek i wad.

Jak wskazał Starosta Sieradzki w wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania, pismem z dnia 6 maja 2019r.: *„Opisany stan faktyczny dotyczy usterki powstałej w nowowynbudowanym budynku, w którym znajduje się także lokal mieszkalny Pana (...), a która winna być usunięta przez przedsiębiorcę ponoszącego odpowiedzialność z gwarancji lub na podstawie przepisów o rękojmi. Nie budzi wątpliwości, że ocena prawnocywilna zasadności roszczeń Pana (...) winna nastąpić, w razie utrzymania się sporu w tym zakresie, przez sąd cywilny właściwy miejscowo i rzeczowo. Z kolei podnoszone w treści pisma wątki związane z ocenianymi przez Pana (...) jako nieprawidłowe czynnościami Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego nie są objęte kompetencją Starosty Sieradzkiego. W konsekwencji stwierdzić trzeba, że Starosta Sieradzki nie ma możliwości spowodowania przyspieszenia bądź rozwiązania sporu cywilnego, który opisuje w kilku stanowiskach elektronicznych oraz pismach Pan (...). Także wywieranie wpływu i uczestnictwo w czynnościach prowadzonych przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego przekracza zakres uprawnień Starosty.”.*

Mimo to, jak wynika ze zgromadzonej w toku postępowania dokumentacji, Starosta Sieradzki skierował do Rzecznika Nadzoru Budowlanego pismo, prosząc o poinformowanie o podjętych w przedmiocie opisywanego przez Skarżącego lokalu czynnościach. Organ nadzoru budowlanego obszernym pismem udzielił odpowiedzi, kierując ją również bezpośrednio do Skarżącego.

Ustalono także, iż Skarżącemu proponowano w ramach załatwienia sprawy pomoc Powiatowego Rzecznika Ochrony Konsumentów oraz nieodpłatną pomoc prawną profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata lub radcy prawnego- dodatkowo z możliwością dojazdu pełnomocnika do miejsca zamieszkania Skarżącego. Wszystkie zaoferowane propozycje pomocy Skarżącemu zostały przez niego odrzucone.

Skarga wniesiona w oparciu o opisany powyżej stan faktyczny została uznana za bezzasadną.

W dniu 7 października 2019r. Skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności w sprawie.

Skarga stanowi w przeważającej części polemikę ze stanowiskiem pisemnym zajętym w toku postępowania wyjaśniającego poprzedzającego podjęcie uprzedniej uchwały. Wobec dokonanej przez organ oceny, iż pismo Skarżącego również stanowi skargę w tożsamym jak uprzednio przedmiocie oraz wobec jej dwukrotnego rozpoznania na posiedzeniach Rady Powiatu Sieradzkiego, Rada Powiatu Sieradzkiego na podstawie art. 239 §1 k.p.a. postanawia podtrzymać dotychczasowe stanowisko i ponownie uznać skargę za pozbawioną zasadności.